

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rais.
 Antillas (Cuba y Pto. Rico. 18 »
 Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA NOSTRA CÉDULA.

Encare que volguessim no podriam callar. Avuy tots los demócratas ensenyen la cédula, y la *Campana*, periódich honrat, que també está inscrit en los padrons de la democracia, no pot tenir més temps la seva á la butxaca.

Senyas de la *Campana de Gracia*:

Edad: nou anys cumplerts.

Estatura: Trenta mil exemplars.

Pelo: Democrátich.

Ojos: Serens.

Nariz: Bon nas.

Barba: Molt barba.

Cara: De pascuas.

Color: Sá.

Señas particulars: La de haver defensat sempre 'ls mateixos principis y la d' estar disposada á defensarlos mentres existeixi.

Resultat: qu' hém sigut, som y serém demócratas sempre y mentres no poguem dirnos altra cosa.

Actualment s' agita una qüestió en lo gran partit democrátich.

¿Devém unirnos tots los demócratas?

Anémho á veure.

Induïblement l' unió es una gran cosa. Fins es vulgar de tant sapigut alló que diuhen: «L' unió fá la forsa.»

Pero entenémnos: se tracta de l' unió, y la unió vol dir: la perfecta conformitat de ideas, de principis, de propósitos, d' esperansas y fins de modo de obrar. La unió no té de ser de personas solzament. La unió de personas sense que 'ls esforços de totas ellas tendeixin á un mateix objecte, no vá en lloch, y si 'ls esforços de las personas son contraris fins pot ser perjudicial la unió que 's pretenga realisar.

Una comparació vulgar: Coloquin dos caballs en la llansa de un carruatje, y 'l carruatje correrá en un sentit determinat. Coloquin un caball al davant y un altre al darrera, y l' esforç de un destruirá 'l del altre.

Se 'ns dirá: Los elements democrátichs que tractan de unir-se volen seguir un mateix camí, tots volen lo triunfo de la democracia.

Está bé: aplaudim lo propósit.

¿Pero basta voler per poder? Per poder lo que volen haurian de fondre 's, haurian de prescindir de antigüas diferencias, haurian de abdicar certas pretencions en aras de un pensament comú.

¿Existeix aquest pensament? Donchs vingá y l' examinarém y 'ns posarém d' acort.

¿No existeix?

Llavors es inútil intentar l' unió: l' unió es no més que una paraula, y las paraulas se las emporta 'l vent.

Nosaltres volém anar á un fi, y com que som previsors, no solzament volém saber lo camí que hem de recorre per arribarhi, sinó determinar qu' es lo qu' hém de fer quan siguém al terme desitjat.

L' home previsor, si tira á terra una casa vella, té 'ls planos previnguts per ferla nova.

Si quan arriba l' ocasió s' ha descuidat de prevenirse; si aixeca parets á capritxo sense obehir á un pensament prés per endavant, gastará molts diners inútilment, fará un edifici sense comoditat y bellesa, y molt será que al-

gun dia no l' hi flaqueji y no l' hi cayga á sobre.

Tenim exemples de lo que dihem, y demócrata escarmentat ab aygua tèbia 'n té prou.

Necessitém además fer una política molt séria, molt leal, molt patriótica.

Hi ha ideas que descansan en la forsa; pero n' hi ha que descansan en l' opinió.

La democracia es una d' aquestas últimas, perque la democracia proclama com á base de sa existencia y com á procediment en lo seu desarrollo y en las sevas manifestacions lo sufragi universal.

Per xó la democracia s' ha de fer estimar del major número.

Per xó ha de tendir á conquistar lo major número d' elements per solidar lo seu triunfo. No 'ls hi preguntéu pas si duhen levita ó si duhen brusa; no mireu si viuhen del treball mecánich, del treball de l' inteligencia ó de la fortuna: tots los elements son bons si son honrats: tots los elements honrats caben sota 'ls amples plechs de la bandera democrática.

Es més: la democracia no podrá solidararse ni podrá sostenirse sinó quan haja sapigut ser la garantía de tots los interessos legítims: quan ningú la temi; quan agermani todas las classes; quan donga al capital la seguretat de la pau y del ordre y al treball la seguretat de la prosperitat pública, de la llibertat y de la moralitat política, llavors no hi haurá forsa ni preocupació que la resisteixi, lluirá com lo sol sense núvols; viurá del amor dels ciutadans.

Fransa, ab la seva sensatés, ab la seva cordura, ab la seva paciència, ab la seva constancia 'ns dona de lo que dihem un exemple que no l' hém de olvidar may més.

Per xó, 'ns dol que una persona tant ilustre, com l' eminent orador, que es al mateix temps que l' honra d' Espanya, l' admiració de Europa y América, precisament perque sustenta las bonas tendencias de la democracia, siga insultat per alguns que 's dinhen demócratas.

¿Obeccació inexplicable!

Escoltin: si es precís que conquistém elements nous, si es necessari que 'l país nos vulga y 'ns respecti, si es indispensable que l' opinió 'ns aclami ¿quin concepte formarà de la nostra serietat, al veure que á un home tant eminent, tant probat, tan demócrata de tota la vida, perque no halaga las vostras passions, perque senyala 'ls errors que cometéu y que la seva conciencia l' hi dicta, tractéu d' escluir-lo de las vostras filas, motejéu los seus propósitos, y 'l tractéu ab la passió més digna de censura? Si aixís procediu ab los grans homes ¿qué faréu ab los altres? ¿com reberéu als que vingan de nou? ¿Voléu ser sempre 'ls mateixos ó menos dels qu' érau?

Desenganyéuvs: aixó no es l' unió ni es aquest lo modo de prepararla.

Aixó es un suícidí.

Si D. Anton Cánovas del Castillo necesités una ajuda en contra de la democracia, no la trobaria ni millor, ni més eficás, ni més considerable.

Ho declarém aixís ab la franquesa que 'ns caracteriza. Hém dit que voliam ensenyarlos la cédula, y aquí la tenen.

P. K.

Lógica dels neos:

A París hi ha un malvat que asesina á una dona y 'n fá trossos.

Resulta que aquest fulano professava las teorías darwinistas, y surten los neos y exclaman: —¿Veuhén los resultats de la ciencia moderna?

Jo registro cada dia periódichs y tot sovint trobo:

Qué 'l capellá Fulano de tal, director de tal colegi..... Lo respecte que tinch als lectors no 'm permet esplicarme prou clar.

Qué 'l capellá Sutanó ha sigut encausat per robo.

Qué 'l rector de l' Estela, per exemple, per qüestions d' interessos, las emprén contra un pagés y 'l deixa mitj mort á garrotadas...

Etc. etc. etc.

¿Y are pregunto jo:—¿Son aquests los resultats de la ciencia antigua? ¿Son aquestas las ensenyansas que s' aprenen als seminaris?

Pero ells diuhen:—La ciencia religiosa 's basa principalment en lo temor de Déu.

Pues senyor, la ciencia moderna no está renyida ab la conciencia humana.

D' altre manera 'ls neos encare 'ns farian creure que no 's pot educar á una criatura sense parlarli del papo continuament.

Passava per Avila la célebre donya Baldomera. Y 'l no menos célebre Sr. Cánovas va conferenciar ab ella desde l' estació del carril.

¿Qué va dirli?

Se ignora.

Pero desde llavors se murmura molt de si l' Orovio cau ó de si l' Orovio s' aguanta.

Vaja, lo qu' es jo l' hi donava la cartera d' Hisenda. Es la única dona capás d' acabar ab todas las qüestions y ab tots los quartos.

L' *Epoca*, diari ministerial de Madrit, diu qu' encara que donya Baldomera va ser molt criminal, será aviat posada en llibertat perque 'l Códich es molt terminant.

Efectivament, lo Códich es molt terminant. Un infelís que té gana roba un pá y se 'n va á presiri y arrastra grillet.

Una senyora roba 17 milions y es posada en llibertat y arrastra cotxe.

La qüestió es que s' arrastri una cosa ó altre.

Lo general Merelo ha ingressat en las presons militars.

Entre tant los presos s' escabulleixen.

Ja saben lo que 's fan. Ells deuhen pensar: Si homes de bè han de anar á la presó, al menos que hi estigan amples.

Aquest dia á Madrit va alsarse lo patíbul. Un home vá pagar un crim ab la seva existencia.

Cinquanta mil espectadors van assistir á presenciá la terrible escena.

Se van vendre molts xufas, molts bunyols y molts gaseosas.

Se van robar un gran número de rellotjes. Y fins va haberhi ganivetadas y ferits. Y encara venen los partidaris de la pena de mort, y diuen que aquesta es exemplar, y diuen que atemorisa a la gent de mal viure, y asseguran que si no 's matava públicament, no hi hauria medi de contenir als criminals. No hi ha al mon una preocupació més falsa y més durable. Diuen que l' home quant mata a un altre es cego. Tal vegada també es cega la societat quant fa altre tant.

¿Quina duració tenen de tenir las córts actuals?
En Cánovas vá contestar á la pregunta: —Per mí tenen que durar cinch anys.
En Cánovas se n' ha anat á Santa Agueda, y are surt la *Epoca* y diu que tenen de durarne tres, y surt lo *Diari Espanyol*, y 's declara també partidari dels tres anys.
De modo que l' orquesta del ministeri, encare l' director no gira l' espatlla, ja desafina.

Una historia que recomaném al *Arsenal de la Devocion*.
Hi ha á Barcelona un metje que tenia la senyora tísica. Remeys, probaturas, tot habia sigut inútil; la senyora no 's curava, la ciencia era impotent. La pobra tísica vá tenir coneixement de que 'l beato Joseph Oriol, que en vida convertia 'ls talls de rabe ab unsas de perruca, feya mérits per pujá á la categoria de sant. Desesperada se 'n vá al Pí, promet una novena, la comensa... y als tres dias ja estava bona. Fins s' habia tornat grassa, grossa y fresca com una lletuga d' ensiam.
Are s' está firmant una exposició á Roma explicant aquest fet. Y haurém de confessar que son molt escéptichs á Roma si al beato no 'l fan sant tot desseguida.
Y 'l metje marit de la malalta ja 'usab. Res de medicinas ni porquerias: recepta una novena al beato Joseph Oriol, qu' es un cúralo todo.

A Perpinyá hi ha hagut un desafio entre 'l director de un diari bonapartista y 'l director de un diari republicá.
Lo director del diari bonapartista vá sortir ferit en un brás.
A Vitiville un altre desafio entre 'ls directors de un periódich legitimista y 'l d' un periódich republicá. També 'l legitimista ferit al brás.
De modo que á Fransa tot marxa bé: victoria en lo terreno de las urnas, y en lo terreno de las armas.

Continua la felicitat d' Espanya.
A la provincia de Huesca per falta de pago de la contribució hi ha 1300 fincas embargadas.
Y sin embargo... llovia, com deya aquell novelista espanyol.
Plouhen embarchs... y llágrimas.

«Per la mare de Dèu d' Agost á las set ja es fosch.»
Aquest refran ván inventarlo avants de que 's inventés lo gas.
Quan hi havia 'l gas lo refran aquest era una mentida com una casa, perque llavors á las set era més clar que á la sis.
Are gracias als progressos dels conservadors hem tornat als temps de la picó y de las llumneras. Are es veritat lo refrán: «A las set ja es fosch.»

ROMANSOS.

A MON AMICH J. ROS.

En aquet dítxós país dels toros y del fandango, no 't creguis may á ningú perque 's gastan molts romansos.

Un preten ser dipntat, y fent un posat molt manso promet que realisarà mil milloras y adelantos.
Corra de aquí per allá, omplint á tothom de halagos, mostrantse ab tots complacent, senzillet y campetzano; pero aixís qu' es elegit, quan pe 'l districte fa 'l maco, párlali de tot alló... ¡Tot son romansos, romansos!

Poja un ministre al poder disposat á doná amparo

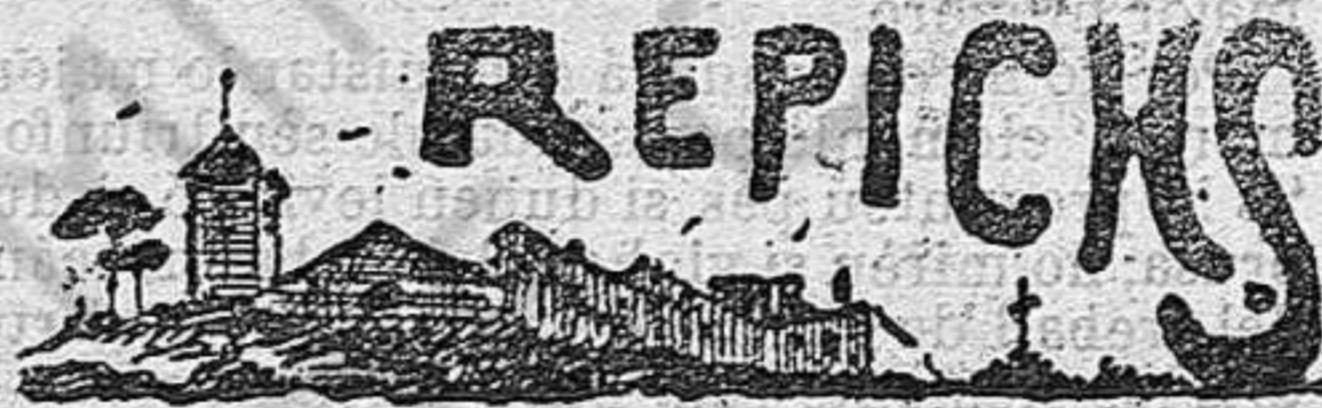
á la industria y al comer, y á rebaixarros los pagos.
Vol remoure, reformar, fer adelantá á grans passos lo treball y la instrucció, y al vapor civilisarros.
Tethom diu:—Ja anirém bé; jeh, quin programa més maco!... Y 'l ministre entretant rin... ¡Tot son romansos, romansos!

Tens un que diu serte amich, que 't saluda y dona abraços, y 't diu que pots disposar quan d' ell necessitis algo.
Ve un dia en que fatalment tens un deute, has de fè un pago, y animós y cenfiat vas á trobá á n' al fulano.
¿Sabs que 't diu? que no 'l coneix, que 'l teu tipo es bastant raro, que fas cara de gandul, y que... vaja, ¡molts romansos!...

Ministres y dipntats, blanchs, negrits y mulatos, comerciants y botiguers, y treballadors y vagos, tots pateixen d' igual mal, tots viuen tranquils y grassos perque en quan á ser formals lo millor... no val dos quartos.
Y la virtut, la honradés, la vritat... tot son bolados que s' evaporan com fum y 's transforman en romansos.

Dupta eternament de tot créume á mi que no 't enganyo: no 't fibis may de ningú perque al mon tot son romansos.

C. GUMA.

Los metjes aseguran que está salvada la vida de 'n Nobiling.
Y 'ls jutjes l' han condemnat á mort.
Lo mateix succeheix ab Espanya.
Los ministros diuen que *todo va bien muy bien; que por todas partes brotan gérmenes de prosperidad etc. etc.* Son los metjes.
Y venen los recaudadors de contribuciones y se 'ns emportan la camisa. Son los jutjes.

A Fransa s' acostan las elecciones de senadors.
Los conservadors se la veuen perduda y 's retiran.
¿Qui no envejará als francesos?
A Fransa als conservadors los guardan en conserva com als pebrots confitats.

En un tribunal:
Lo jutje:—¿Qué heu fet del tocino de la vostra mestressa?
L' acusada:—Me l' hi menjat.
Lo jutje:—¿Y no teniu remordiments de conciencia? ¿Qué l' hi diréu 'l dia del judici final, quan lo supremo jutje vos demani comptes del tocino de la vostra mestressa?
L' acusada:—Perdoni, senyor jutje, una pregunta ¿'l dia del judici final hi haurá la mestressa?

Lo jutje: Si.
L' acusada: Y 'l tocino?
Lo jutje: També.
L' acusada: Donchs es molt senzill; l' hi diré: «Senyora aquí l' hi torno 'l tocino.»

Parlavan d' invents y un que té mols inglesos y pochos quartos, sentint á dir que no hi ha res impossible, deya:
—Si senyor: no hi ha ningú capás de inventar una máquina per pagá 'l lloguer de la casa ab regularitat.

En la Rambla.
Un jove detura á un senyor y l' hi diu ab molts modos:
—No faria l' obsequi de donarme foch?
Lo senyor l' hi entrega 'l cigarro.
—Dispensi, diu lo jove, m' hi deixat la petaca á casa, ¿no 'm donaria un cigarrillo?

—Prengui.
—Es molt amable vosté. Que ho pendrá á mal si l' hi demano que 'm comprí una boquilla á ca 'n Xicola?

Dissapte vá inaugurarse un pou á Moncada qu' envia 2800 plomas d' aygua á Barcelona.
L' Ajuntament vá anarhi, vá esmorsar tranquilament, y fins vá beure *Champagne*.
De modo que á Barcelona vá presenciarse la arribada de l' aygua y l' arribada del ví.

Un que té molta set, deya:
—Psé! 2800 plomas, no n' hi ha per res.
Y un concejal l' hi responia.
—May están contents vostés. ¿Y donchs que voldria?
—¿Qué voldria diu? Qué vingués una mola d' aygua y 'ls tragués de Cala Ciutat. Cregui que á Barcelona se 'n necessita molta.

A l' anada de Moncada hi vá haber més regidors dels que acostuman á assistir á las sesiones ordinarias.
Lo Sr. Faura vá declarar que hi havia número suficiet per menjarse l' arrós.

En Bismark y 'l Papa están en relaciones.
Aproposit de 'n Bismark.
Un capellá que parlava d' ell ab altres deya tot refunfuyant:
—Aquest Bismark, aquest Bismark... Jo no crech que existeixi aquest Bismark.

De totas maneras, veure al Papa que tracta ab un heretje, ab un protestant, ab un perseguidor de l' Iglesia, es tot lo que faltaba als neos.
Un periódich pregunta:
—¿No hi ha ningú capás de excomunicar al Papa?
No faltará algun rector d' aquells que excomunican la *Campana* que 'u intenti.

Un quénto del temps en que l' Alcalde corregidor se deya senyor Santa María.
Los serenos detenen á un borratxo á Plá de Palacio.

Lo borratxo 's nega á seguir y promou un gran escándol.
Se forman grupos, y al veure 'ls grupos l' Alcalde corregidor, que passava per casualitat, s' hi acosta.
Dirigeix la paraula al borratxo y aquest l' hi contesta ab un insult.
Un sereno exclama:—¿Qué fás desgraciat? ¿Qué no sabs qui es aquest senyor?
Lo borratxo:—Tant se m' en dona, que siga qui vulga.
—Es lo senyor Santa María!...
—Donchs si ell es lo senyor Santa María, jo soch lo senyor *ora pro nobis*.
Es histórich.

Un jove juga ab una pistola davant de la segra de un amich seu.
Lo gendre 'l mira ab aire esparverat.
Y l' amich l' hi diu ab veu baixa.
—No tingas por, está carregada ab dugas balas.

En *Mamerto* del Brusi ha mogut molt soroll aquests últims dias.
¿De qué vé 'l nom de Mamerto?
¿De *mam* ó de *mamar*?
Ja 'u veurém, quan puji en Possada Herrera.

Diumenje van aná á robá al *Feo Malagueño*. Mirin si es lleig lo Malagueño, qu' encare 'l lladre no 'l vá veure, vá apretá á corre. Y 'l Malagueño detrás.
Se 'n vá carrer del Hospital amunt, y 'l Malagueño sempre detrás.
Se n' entra al carrer de Cervelló, y sempre detrás 'l Malagueño.
Se fica en una casa, y 'l Malagueño també. S' agafa á la corda del pou, la má l' hi rellisca y ¡pataplá! á l' aygua.
Y 'l Malagueño s' ho queda mirant ab la rialla als llabis. Semblava que deya:
—Home, m' has estolviat feyna. Jo volia ti-rarti.

Un xicotet menja bobons ab verdader delit.
La mamá:—Vaja prou, que sinó caurás mahl.

Lo noy:—Dónquime 'n un altre y corri á avisá 'l metje.

En un poble se presentan los vehins demanant la creació de una escola de noys.
L' arcalde s' hi nega.
Naturalment, l' arcalde podia dir:
Sense anar á estudi ni res ¿no hi arribat á arcalde y tot? ¿Y donchs?

L' Ajuntament cop de fer pous á Moncada.
Si l' Ajuntament té set d' aygua ¿perqué vá á Moncada?
Vamos á veure ¿No té al Sr. Pozo? ¿No té 'l Sr. Fontrodona?

Barcelona quedarà dividida en 10 districtes y cada districte en un número de barris.
Cada barri reb lo nom de un edifici important.
Un d' aquests barris se titula: *Barri de la Canonja*.
Y surt lo Brusí y esclama:
—¿No podria titolarse *Barri de la Catedral*?
—No senyor.
—¿Perqué?
—Perque molts devots la confondrian ab la Catedral del carrer de la Lleona.

Escena que ha ocurregut en la capital de la República Nort-Americana:
Un pastor protestant se disposa á entrar al Senat y un ugier l' hi pregunta:
—¿Sou membre privilegiat?
—¿Qu' entenéu per membre privilegiat?
—Si sou governador, ex-diputat ó ministre extranger.
—Ministre soch.
—¿De quin país?
—Del Cel.
—Vostè perdoni, pero ab aquesta nació no hi está 'l nostre govern ab relacions de cap classe.

Modismes adobats.
Es més tossut que un arcalde de Barcelona
Dura més que las candelas de séu.
Está més pelat que una caixa de municipi.
Ja 't conech herbeta que 't dius Faura.
Y altres que 'n dirém un altre dia.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Armari*.
2. ID. 2.ª—*Camila*.
5. MUDANSA.—*Dia, tia, via, guia*.
4. ANAGRAMA.—*Pasar, raspa, aspra*.
6. TRENCA-CLOSCAS.—*Palautordera*.
6. CONVERSA.—*Era sabaté y 's deya Esteba*.

6. CUADRAT ARITMÉTICH.—
8 4 5 6
5 6 8 4
6 5 4 8
4 8 6 5

8. GEROGLÍFICH.—*Hi ha mes dias que llan-gonissas.*

L.

Senyó Ambrós, ¿que tal?—Ja ho veu:
per ara grós y primera!
—Y donchs que no 's tercera
dos? —Ca! ca! may mes fill mèu!
—Segons m' han dit hi ha un complot...
—Muixeni... y passí!—¿Que hi há...?
—Que volen torná á maná
los partidaris del tot.

ZARANDIETA.

II.

Una quarta tres segona
vaig comprarne tenint gana,
y acudí á la hu segona
per un tot per la Campana.

POETA RETIRAT.

ENDEVINALLA.

Llegida pèl dret so fel
puig serveixo per pegar;
al revés ne so un menjar
que 's mes dols que no la mel.

PAU SOLA.

SINONIMIA.

Seempre disgustada
tot la mèva tia
fentli menjar tot
per tot algun dia.

B. BOROTAN.

MUDANSA.

Per un tot me passejava
quan me 'n veig un home tot,
erido, y tothom me fá 'l tot,
alló á mi 'm desesperaba.

S Q. T.

QUADRAT ARITMÉTICH.

Omplir los pichs ab xifras que sumadas diagonalment de esquerra á dreta donguin 16; sumadas horizontal y verticalment donguin 20 y diagonalment de dreta á esquerra sumin 30.

FREIXETA PETIT.

TRENCA-CLOSCAS.

MARTÍ.—ANTON.—LLUIS.—NONITO.—ONOFRE.
—FRANCISCA.—ESTEBA.—IGNASI.

Pesar los noms en columna vertical de modo que las primeras lletres diguin un nom de dona.

GEROGLÍFICH.

V O T
L
100 Y 100
CVII
FELIS

MEROLOBOCENGEF.

ANUNCIS.

LA GACETA DE CATALUÑA.

Periódico diario que se publica mañana y tarde.

ÓRGANO DE LA DEMOCRACIA.

6 reales al mes en Barcelona.

24 reales trimestre fuera.

Se admiten suscripciones y anuncios en la Administración Rambla de Sta. Mónica, 4, tienda y en la librería de Lopez, Rambla del Centro, 20.

MEDICAMENTOS DEL DR. WOOM

(NORT-AMERICÁ.)

AIXAROP

ANTIDIARREICH Y ESTOMACAL.

Cura radicalment tota clase de diarrea, catarro del estómach é intestinos, cólich nerviós, dolor de estómach y de ventre, vomits y pujos.

Aixarop-Lactifich.

PER AUMENTAR LA SECRECIÓ DE LA LLET.

DE GRAN INTERÉS PER LAS MARES Y DIDAS.

Aquest aixarop te la propietat d' augmentar la cantitat y calitat de la llet, y desperta la gana tant en los noys com en las mares ó didas que 'l prenen; 'ls cura també la diarrea, 'ls vomits, 'ls cuchs y lo catarro.

BARCELONA

Unich dipòsit: Carrer Petritxol, 2, botiga.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

La pastora.

Busqueu 16 caps que se la miran.

Lo mariner desesperat.

¿Ahont es la séva estimada?

LO QUE D' ALJEMANIA.

Como empieza. . . . . y como acaba.